



Bezinning 305: Wie ben je als mens? ¹

Matteus 18,21-35 = 24° zondag A-jaar

Het Woord

Daarop kwam Petrus bij Hem staan en vroeg: ‘Heer, als mijn broeder of zuster tegen mij zondigt, hoe vaak moet ik dan vergeving schenken? Tot zevenmaal toe?’ Jezus antwoordde: ‘Niet tot zevenmaal toe, zeg Ik je, maar tot zeventig maal zeven.

Daarom is het met het koninkrijk van de hemel als met een koning die rekenschap wilde vragen van zijn dienaren. Toen hij daarmee begonnen was, bracht men iemand bij hem die hem tienduizend talent schuldig was. Omdat hij niet kon terugbetalen, gaf zijn heer bevel dat de man samen met zijn vrouw en kinderen en alles wat hij bezat verkocht moest worden, zodat de schuld kon worden ingelost. Toen wierp de dienaar zich aan de voeten van zijn heer en smeekte hem: “Heb geduld met mij, ik zal u alles terugbetalen.” Zijn heer kreeg medelijden, hij liet hem vrij en schold hem de geleende som kwijt. Toen deze dienaar naar buiten ging, trof hij daar een van de andere dienaren, die hem honderd denarie schuldig was. Hij nam hem in een wurggreep en beet hem toe: “Betaal me alles wat je me schuldig bent!” Toen wierp deze zich voor hem neer en smeekte hem: “Heb geduld met mij, ik zal je betalen.” Maar hij wilde daar niet van weten, integendeel, hij liet hem gevangenzetten tot hij de hele schuld zou hebben afbetaald. Toen de andere dienaren begrepen wat er gebeurd was, waren ze zeer ontdaan en gingen ze naar hun heer om hem alles te vertellen. Daarop liet zijn heer hem bij zich roepen en hij zei tegen hem: “Je bent een slechte dienaar. Heel die schuld heb ik je kwijtschelden, omdat je me erom smeekte. Dan had jij toch zeker ook medelijden moeten hebben met die andere dienaar, zoals ik medelijden heb gehad met jou?” En zijn heer was zo kwaad dat hij hem in handen van de gerechtsbeulen gaf tot hij de hele schuld zou hebben terugbetaald.

Zo zal mijn hemelse Vader ook ieder van jullie behandelen die zijn broeder of zuster niet van harte vergeeft.’

Een woord bij het Woord

Iemand legde de vinger op de wonde met deze uitspraak: ‘Wie zijt ge als mens als ge handelt als die ene, die de kleine schuld van zijn mededienaar niet kwijtscheldt, terwijl de koning gigantisch veel meer schuld wegneemt voor hem?’ Een mens zonder vergiffenis is een hard mens. Een mooie en menselijke relatie is niet mogelijk met hem. De parabel zelf wijst op de geweldpleging die dan alle ruimte krijgt. Hij wurgt zijn collega bijna. Het is nu eenmaal zo dat mensen mensen zijn en dus fouten maken. Als we telkens de rekening aan de ander voorleggen, is er geen leven meer mogelijk.

¹ Deze bezinning kwam tot stand vanuit een lectio divina te Zwijnaarde. Met dank aan de acht deelnemers die op 8 september 2014 rond dit evangelie samenkwamen.

Daarom is het zo mooi wat er over de grote schuldverlener wordt gezegd. Hij is mens-koning. Een menselijke koning en een koninklijke mens. Want hij kan geroerd worden door de ellende van zijn dienaar en hij staat open voor iemand die hulp vraagt.

De menselijkheid wordt nog warmer omschreven. Jezus roept ons op om niet met tegenzin en een zure lip te vergeven, maar van harte. En zo is ook God: Hij vergeeft van harte, uit liefde, omdat Hij ons graag ziet. De liefde en enkel de liefde bouwt echte gemeenschap op. En echte liefde is diepgaand getekend door vergiffenis, altijd weer en van harte.

Het Woord in mijn leven

Hoe menselijk ben ik, gemeten aan de norm van het van harte schenken van vergiffenis? Realiseer ik me voldoende hoeveel vergiffenis ik nodig heb van God en van mijn naasten? Wat doe ik om mijn hart te laten vullen met Gods barmhartigheid?

Bidden met het Woord

Heer Jezus Christus,
Gij schildert een beeld van God
die niet alleen vergeeft,
maar liefdevolle vergiffenis is.
Hij vergeeft ons van harte, altijd.
Met heel veel aandrang vraagt Gij
dat ook wij elkaar vergeven.
Juist dat maakt ons menselijk.
Vul ons hart altijd weer en meer
met Uw vergevende barmhartigheid,
zodat we elkaar het leven geven,
het goddelijke leven van Uw Vader. Amen.

© Eric Haelvoet 2014